NORAKSTS
Lieta Nr.A420673111
A03106-12/19

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 27.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Kovaļevska,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.L.* un *A.K.* pieteikumiem par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2011.gada 26.oktobra lēmuma Nr.625 atcelšanu daļā un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *J.L.* tiktu piešķirta pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē (turpmāk arī – Iestāde) 2011.gada 28.martā saņemti Amerikas Savienoto Valstu pilsones *J.L.* (turpmāk arī – pieteicēja vai *J.L.*) dokumenti pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai.

Ar Iestādes 2011.gada 21.jūnija lēmumu Nr.5912 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) Iestāde nolēma anulēt termiņuzturēšanās atļauju Latvijas Republikā un atteikt izsniegt pieteicējai pastāvīgās uzturēšanās atļauju.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja apstrīdēja to Iestādes priekšniekam, kurš ar 2011.gada 26.oktobra lēmumu Nr.625 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja Sākotnējo lēmumu negrozītu.

Lēmums pamatots ar šādiem apstākļiem.

[2.1] Imigrācijas likuma 24.panta pirmās daļas 2.punktā un minētā panta piektajā daļā, 25.panta pirmās daļas 3.punktā ir noteikts, ka ārzemnieks, kurš ir Latvijas pilsoņa vai Latvijas nepilsoņa laulātais un ir apguvis valsts valodu saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajām prasībām, ir tiesīgs, trešo reizi iesniedzot dokumentus, pieprasīt pastāvīgās uzturēšanās atļauju.

[2.2] 2011.gada 15.jūnijā Iestādē tika saņemta Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes 2011.gada 14.jūnija vēstule Nr.23/6/2842, ka Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes amatpersonas ir veikušas pārbaudi pieteicējas un *A.K.* (turpmāk arī – pieteicējs vai *A.K.*) deklarētajā dzīvesvietā ar mērķi noskaidrot, vai laulātie dzīvo kopā un viņiem ir kopīga mājsaimniecība, un konstatējušas, ka ir pamats uzskatīt, ka pieteicējiem kopdzīve un kopīga mājsaimniecība nepastāv.

[2.3] 2011.gada 11.jūnija vakarā Valsts robežsardzes amatpersona veica pārbaudi pieteicēju deklarētajā dzīvesvietā, kur sastapa tikai pieteicēju (*J.L.*). Neskatoties uz to, ka pieteicējs tobrīd atradās Latvijā, pieteicēja nevarēja uzrādīt pieteicēja mantas. Pārbaudes laikā Valsts robežsardzes amatpersona pieņēma rakstisku paskaidrojumu no pieteicējas, kurā tā norādīja, ka ar pieteicēju kopā nedzīvo divus gadus, jo pieteicējs dzīvo kopā ar savu māti. Pieteicēja nevarēja pateikt laulātā tagadējās dzīvesvietas precīzu adresi. Pieteicēja norādīja, ka ar laulāto ļoti reti ir kopā, un, ka nevar pierast viens pie otra, tāpēc nolēmuši padzīvot atsevišķi. Pieteicēja rakstiski atzinās, ka 2006.gadā laulību ar pieteicēju noslēgusi ar mērķi iegūt uzturēšanās atļauju.

[2.4] Pieteicējs 2011.gada 11.jūnijā Valsts robežsardzes amatpersonām sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka ar savu māti nekontaktējas, norādot mātes dzīvesvietas adresi, nevarēja pateikt dzīvokļa numuru.

[2.5] Iestādes ieskatā pieteicēji apzināti sniedza nepatiesas ziņas gan par pieteicējas ieceļošanas mērķi, gan pieteicēja dzīvesvietu.

[2.6] 2011.gada 26.jūlijā Iestādē notika pieteicēju kopīgā intervija, kuras laikā sniegtās atbildes uz intervijas jautājumiem uzskatāmas par konsekventām.

[2.7] 2011.gada 28.septembrī Iestādē saņemta Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes 2011.gada 27.septembra vēstule Nr.23/6/4352 par 2011.gada 21.septembrī veikto pārbaudi pieteicēja mātes *S.K.* dzīvoklī. Pārbaudes laikā pieteicēja māte paskaidrojusi, ka pirms pieciem gadiem kopā ar dēlu (pieteicēju)

pārcēlusies uz dzīvi */adrese/*. Dzīvesvietas maiņas iemesls bijušas nesaskaņas dēla ģimenē, jo pieteicēja vēlējusies ceļot pa Eiropu par līdzekļiem, kas iegūti, izīrējot dzīvokli, un vēlējusies noformēt dokumentus, taču šo izteikumu sīkāk *S.K.* neprecizēja. Pieteicējs pārbaudes laikā esot atradies reisā, taču līdz tam dzīvojis pie mātes un *S.K.* norādījusi, ka tur dzīvos arī pēc atgriešanās. Pieteicēja māte norāda, ka pieteicēji nedzīvo kopā jau piecus gadus un no dēla uzzinājusi, ka pieteicēja deportēta no valsts.

[2.8] Imigrācijas likuma 35.panta pirmās daļas 20.punktā noteikts, ka termiņuzturēšanās atļauju anulē, ja laulātie neievēro šī likuma 26.panta trešās daļas nosacījumus vai ir pamats uzskatīt, ka laulība faktiski nepastāv. 2011.gada 11.jūnijā pieteicēja paskaidrojumā ir norādījusi, ka pieteicējs jau divus gadus dzīvo kopā ar māti, turklāt norādījusi, ka laulība noslēgta, jo nepieciešama termiņuzturēšanās atļauja. Izvērtējot Iestādes rīcībā esošo informāciju kopsakarībā ar lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, Iestāde uzskata, ka papildus veiktās pārbaudes uzskatāmi norāda uz to, ka pieteicēju starpā nepastāv faktiskās laulības saites, laulātie nedzīvo kopā un viņiem nav kopīgas mājsaimniecības.

[3] 2011.gada 6.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirta uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā.

Pieteikums pamatots ar sekojošiem apsvērumiem.

[3.1] Iestāde nav izvērtējusi pieteicēju 2011.gada 11.jūlijā norādītos pamatojumus. Lēmumā netiek pieminētas pieteicēju lietas materiāliem pievienotās fotogrāfijas, radinieku, draugu, kaimiņu rakstveida liecības (kopā 14 cilvēki). Arī pieteicēja māte 2011.gada 4.jūlijā sniegusi rakstveida liecību, kurā detalizēti apraksta ģimenes situāciju un apliecina laulāto kopdzīvi. Savukārt pieteicēja mātes 2011.gada 21.septembra paskaidrojumi ir pretrunā 2011.gada 4.jūlija paskaidrojumiem.

[3.2] Pieteicēja mātei ir nopietnas veselības problēmas, un tad, kad 2011.gada 21.septembrī vēlu vakarā ap plkst. 23.30 pie viņas ieradās Valsts robežsardzes amatpersonas, viņa stresa stāvoklī centusies izskaidrot ģimenes situāciju, taču acīmredzot amatpersonas nepareizi izpratušas viņas vārdus.

[3.3] Pieteicēju laulība ir likumīgi reģistrēta 2006.gada 8.maijā */dzimtsarakstu nodaļa/*. Pieteicēji stājušies laulībā ar mērķi izveidot ģimeni, jo mīlējuši viens otru. Lēmumu par stāšanos laulībā pieņēmuši abi.

[3.4] Pieteicēja māte dzīvojusi kopā ar pieteicējiem vairāk nekā gadu pēc laulības noslēgšanas, taču starp pieteicēja māti un pieteicēju (*J.L.*) izveidojās sarežģītas attiecības. Kad pieteicējs bijis reisā, pēc konflikta pieteicēja māte paņēmusi savas un pieteicēja mantas un devusies prom, nedarot zināmus savus

nolūkus. Pieteicēji zina pieteicēja mātes adresi vizuāli, bet neatceras dzīvokļa numuru.

[3.5] Pieteicēja ir ASV pilsone un iebraukšanai un uzturēšanās nodrošināšanai Latvijā neesot nepieciešama pat vīza. Ja nebūtu ģimenes, nebūtu nepieciešama uzturēšanās atļauja.

[3.6] Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 8.pantam – tiesību saprātīgas piemērošanas principam, jo Iestāde nav izmantojusi tiesību normu iztulkošanas pamatmetodes ar mērķi panākt taisnīgu rezultātu. Pārkāpts APL 9.pantā ietvertais patvaļas aizlieguma princips, jo Iestāde pamatojusi Lēmumu ar nepārbaudītiem un no objektīviem apsvērumiem neizrietošiem faktiem. Pārkāpts APL 10.pantā ietvertais tiesiskās paļāvības princips. Iestāde kļūdaini konstatējusi ģimenes attiecību neesamību, kas neatbilst realitātei un ģimenei ir izraisījis negatīvas sekas. Pārkāpts APL 12.pantā ietvertais demokrātiskās iekārtas princips, jo Iestāde nav izvērtējusi iejaukšanās ģimenes dzīvē nepieciešamību. Pārkāpts APL 13.pantā ietvertais samērīguma princips, jo nav izvērtēts, kādu labumu gūs sabiedrība no pieteicēju ģimenes pārtraukšanas. Migrācijas politika uz pieteicēju, ASV pilsoni, neattiecas, jo viņai ir tiesības uzturēties Latvijas teritorijā bez vīzas dokumentu noformēšanas Notikusi nepieļaujama iejaukšanās pieteicēju privātajā dzīvē un pārkāpts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8.pants.

[4] 2011.gada 20.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirta uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā. Pieteikums pamatots ar pieteicējas pieteikumam identiskiem apsvērumiem.

[5] 2012.gada 17.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteicēja pieteikuma papildinājumi, kuros norādīti sekojoši apsvērumi.

[5.1] Liecībās ir apstiprināta pieteicēju kopdzīve. Pieteicējs apmeklējot māti, taču pie viņas nenakšņojot. Arī pieteicēja māsas dēls apciemojot pieteicēja māti un pie viņas nakšņojot, līdz ar to dzīvoklī atrastās lietas pieder māsas dēlam. Turklāt pieteicēja mātes īrētajā dzīvoklī atrodas arī dzīvokļa īpašnieka, kurš dzīvo Vācijā lietas. Līdz ar to pieteicējs nepiekrīt apgalvojumam par kopdzīves neesamību.

[5.2] Arī Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes amatpersonas par kopdzīves neesamību izdarītie secinājumi pēc tam, kad pieteicēji sestdienā ap 17.00 nav atradušies dzīvesvietā, nav pareizi. Pieteicēja bijusi iepirkties, bet pieteicējs apmeklējis māti. Robežsargi norādījuši, ka dzīvoklis ir auksts, taču visos minētās ēkas dzīvokļos ir vēss. Remonts nav veikts gan finansiālu apstākļu dēļ, gan tāpēc, ka pieteicējs bieži uzturas ārpus Latvijas. Atsevišķi kaimiņi nav redzējuši pieteicēju, jo dzīvojot ēkā nesen, bet pieteicējs regulāri atrodas reisos.

[5.3] Pieteicējiem nav daudz kopīgu fotogrāfiju, jo pieteicēja dators, kurā glabājušas nesen uzņemtas fotogrāfijas, saplīsis.

[5.4] Tāpat uz pieteicēju ciešajām attiecībām norāda pieteicēja izdotā universālpilnvara, kuru 2012.gada 7.februārī apliecinājis zvērināts notārs. Pieteicējs pilnvarojis sievu un *V.E.* pārstāvēt pieteicēju viņa prombūtnē.

[6] 2012.gada 18.janvārī saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuros papildus norādīti šādi apsvērumi.

[6.1] Iestāde pirms Lēmuma pieņemšanas ir veikusi tiesību normās noteiktās darbības, lai noskaidrotu pieteicēju laulību patieso raksturu, proti, vai faktiski pastāv patiesas, ciešas, ģimeniskas laulāto attiecības. Lēmums ir izdots normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros, proti, likumdevējs ir uzlicis pienākumu Iestādei saskaņā ar Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2. un 13.punktu atteikt uzturēšanās atļaujas izsniegšanu, ja ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks sniedzis nepatiesas ziņas vai iesniegtie dokumenti iegūti prettiesiski vai viltoti vai noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju.

[6.2] Iestāde Lēmumu ir pamatojusi ar faktiem, kas nepieciešami Lēmuma pieņemšanai, proti, Valsts robežsardzes veikto pārbaužu rezultātiem pieteicēju dzīvesvietā, pieteicēja mātes dzīvesvietā, pieteicēju un citu personu paskaidrojumiem. Iestāde veikusi rūpīgu lietas faktisko apstākļu analīzi, izdarot objektīvus secinājumus par pieteicēju laulības patiesajiem apstākļiem, kā arī veikusi izdarīto secinājumu analīzi juridiskā aspektā, vadoties no tiesību normu saprātīgas piemērošanas principa. Turklāt pieteicēja iesniegusi fotogrāfijas par laika posmu pirms laulību noslēgšanas.

[6.3] Konkrētajā gadījumā pieteicējai nevarēja rasties tiesiskā paļāvība uzskatīt, ka Iestāde piešķirs pastāvīgo uzturēšanās atļauju. Arī Latvijas Republikas Satversmes 110.pants neaizsargā fiktīvu laulību *(skat. Senāta 2006.gada 24.oktobra spriedumu lietā SKA-392)*. Turklāt pieteicēja 2011.gada 11.jūlija pieteikumā norādījusi, ka laulība reģistrēta, lai varētu saņemt uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā. Līdz ar to pieteicēja faktiski atzīst, ka starp pieteicējiem nepastāv laulāto kopdzīve.

[6.4] Kā izriet no Eiropas Savienības Padomes 1997.gada 4.decembra Rezolūcijas Nr.97/C 382/01 par pasākumiem fiktīvu laulību apkarošanai, formāla laulības reģistrācija vienīgi uzturēšanās atļaujas saņemšanai ārvalstniekiem nav pieļaujama. Savukārt Civillikuma 84.pantā noteikts, ka laulība rada vīram un sievai pienākumu būt savstarpēji uzticīgiem, kopā dzīvot, vienam par otru gādāt un kopīgi rūpēties par ģimenes labklājību. Tādējādi par ģimenes izveidošanu un pastāvēšanu liecina laulāto kopdzīve, savstarpējās rūpes. Ja minētie nosacījumi netiek ievēroti, ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks ir noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju, un šāda indivīda rīcība nevar pelnīt aizsardzību demokrātiskā sabiedrībā. Lēmums pieņemts, lai sasniegtu leģitīmu mērķi, proti, nepieļautu laulību pastāvēšanu, kuras noslēgtas

formāli, ar nolūku saņemt uzturēšanās atļauju ārvalstniekam, kas grauj valstī pastāvošo tiesisko kārtību.

[6.5] Iestāde, ievērojot Satversmes 96.pantā un Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 8.pantā noteikto, ir vērtējusi, vai nesamērīgi netiek ierobežotas pieteicējas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un konstatējusi, ka nav tādu faktisko apstākļu, kuru dēļ Iestādei būtu tiesības minētajā gadījumā nepiemērot Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13. un 25.punktu un 35.panta pirmās daļas 6. un 20.punktu.

[6.6] Par to, ka laulātie nedzīvo kopā, pieteicēja nav informējusi Iestādi Imigrācijas likuma 39.panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā. Uzturēšanās atļauja pieteicējai izsniegta kā pieteicēja, Latvijas pilsoņa, laulātajai, bet tā kā laulāto kopdzīve faktiski nepastāv, tad ir zudis tiesiskais pamats, pamatojoties uz kuru tika izsniegta uzturēšanās atļauja.

[7] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 5.janvārī saņemts pieteicējas iesniegums, kurā viņa izteikusi piekrišanu lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas I sējuma 53.lapa)*. Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 11.maijā saņemts pieteicēja pārstāves iesniegums, kurā viņa informē, ka pieteicējs piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas III sējuma 23.lapa)*. Tā kā lietā esošie dokumenti ir pietiekami, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikumus ir jānoraida.

[9] Pieteikumā ir lūgts atcelt Lēmumu. Ar Lēmumu pieteicējai anulēta termiņuzturēšanās atļauja un atteikts piešķirt pastāvīgās uzturēšanās atļauju. Lēmums daļā par termiņuzturēšanās atļaujas anulēšanu ir pieteicējiem nelabvēlīgs administratīvais akts, ar kuru samazināts pieteicējas tiesību apjoms. Līdz ar to tiesai ir jālemj par Lēmuma atcelšanu šajā daļā. Lēmums daļā par atteikumu piešķirt pastāvīgās uzturēšanās atļaujas piešķiršanu savukārt ir negatīvs administratīvais akts un tā atcelšanu nedotu pieteicējiem vēlamo rezultātu. Līdz ar to tiesai nav pamata lemt par Lēmuma atcelšanu šajā daļā, jo pieteicējiem vēlamais rezultāts šajā daļā tiktu sasniegts ar labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Tiesa vispirms izvērtēs, vai bija pamats termiņuzturēšanās atļaujas anulēšanai, bet pēc tam lems, vai ir pamats uzdot Iestādei izdot administratīvo aktu par pastāvīgās uzturēšanās atļaujas piešķiršanu pieteicējai.

[10] Tiesa konstatē, ka pieteicēja *J.L.* termiņuzturēšanās atļauju bija saņēmusi saskaņā ar Imigrācijas likuma 25.panta pirmās daļas 2.punktu kā

Latvijas Republikas pilsoņa laulātā. Lēmums daļā par termiņuzturēšanās atļaujas anulēšanu pamatots ar Imigrācijas likuma 35.panta pirmās daļas 1.un 20.punktu.

Imigrācijas likuma 35.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka termiņuzturēšanās atļauju anulē, ja ārzemnieks vai viņa uzaicinātājs sniedzis nepatiesas ziņas vai iesniegtie dokumenti iegūti prettiesiski vai ir viltoti. Savukārt šī panta pirmās daļas 20.punkts paredz, ka termiņuzturēšanās atļauju anulē, ja laulātie neievēro šā likuma 26.panta trešās daļas nosacījumus vai ir pamats uzskatīt, ka laulība faktiski nepastāv. Imigrācijas likuma 26.panta trešā daļa noteic, ka šā likuma 25.panta pirmajā daļā, 26.panta pirmajā daļā, 30.panta pirmajā daļā un 31.panta otrajā daļā minētajos gadījumos uzturēšanās atļauju izsniedz ar nosacījumu, ka laulība ir monogāma, laulātie dzīvos kopā un viņiem ir kopīga mājsaimniecība.

No Lēmuma izriet, ka Iestāde uzskata, ka abi pieteicēji ir snieguši nepatiesas ziņas un laulība vairs faktiski nepastāv.

[11] Tiesa izvērtējusi lietas materiālus, konstatē, ka Iestāde Lēmumā ir norādījusi, ka guvusi pārliecību, ka pieteicēji nedzīvo kopā un viņiem nav kopēja mājsaimniecība */adrese 2/*. Šāda vērtējuma pamatošanai Iestāde ir izvērtējusi pieteicēju un citu personu sniegtos paskaidrojumus, kā arī veikusi vairākas pārbaudes pieteicēju dzīvesvietā.

[11.1] Tiesa konstatē, ka 2011.gada 11.jūnija paskaidrojumā (*lietas I sējuma 63.lapa*) pieteicēja pati ir norādījusi, ka pieteicējs divus gadus dzīvo kopā ar savu māti *S.K.*

Pieteicējs 2011.gada 11.jūnija paskaidrojumā (*lietas I sējuma 69.lapa*) norādījis, ka ar māti *S.K.* nekontaktējas, norādot mātes dzīvesvietas adresi, nevarējis pateikt dzīvokļa numuru. Norādījis, ka *S.K.* dzīvojot kopā ar pieteicēja brāli, bet kādu gadu pēc laulību noslēgšanas, pieteicēja māte dzīvojusi kopā ar pieteicējiem.

Pieteicēja Iestādē iesniegtā *S.K.* 2011.gada 4.jūlija iesniegumā (*lietas III sējuma 35.lapa*) norādīts, ka pieteicēji dzīvojot kopā */adrese 2/*. Pēc laulības noslēgšanas arī *S.K.* pārcēlusies dzīvot pie pieteicējas, taču starp abām izcēlies strīds. 2007.gada beigās *S.K.* izvākusies no pieteicējas dzīvokļa un, kamēr pieteicējs atradies jūrā, pārvedusi savas un pieteicēja mantas uz citu dzīvokli. Sakarā ar to starp *S.K.* un pieteicēju (*A.K.*) izcēlās konflikts, tādēļ pieteicējs uz laiku pārcēlies pie tantes *I.K.* Tad pieteicējs devies reisā, bet pēc atgriešanās dzīvojis atkal */adrese 2/* kopā ar pieteicēju (*J.L.*). Kopš *S.K.* veselība slimības dēļ ir pasliktinājusies, viņa lūgusi pieteicēju (*A.K.*) kādu laiku padzīvot pie viņas, tādēļ pieteicējam nākoties dzīvot divās mājās.

2011.gada 21.septembra paskaidrojumā *(lietas I sējuma 60.lapa)* pieteicēja māte *S.K.* norādījusi, ka pirms pieciem gadiem kopā ar dēlu pārcēlusies uz dzīvi adresē */adrese/*. Pārcelšanās iemesls bija nesaskaņas

pieteicēja ģimenē. *S.K.* arī norādījusi, ka pieteicēji kopā nedzīvo jau piecus gadus.

2012.gada 11.februāra paskaidrojumā (*lietas III sējuma 14.lapa)* pieteicēja māte apgalvojusi, ka dēls pie viņas nenakšņojot, pavadot dienu pie viņas, bet vakarā dodoties uz savām mājām. Pieteicējs parasti atnākot uz vakarpusi.

2012.gada 11.februārī pārbaudes laikā pieteicējs atradies savas mātes dzīvoklī */adrese/* un sniegtajos paskaidrojumos (*lietas III sējuma 10.lapa*) norādījis, ka dzīvo kopā ar pieteicēju abu deklarētajā dzīvesvietā, taču šobrīd katru dienu apmeklējot māti viņas sliktā veselības stāvokļa dēļ. Arī 2012.gada 17.septembrī iesniegtajos pieteikuma papildinājumos (*lietas III sējuma 47-52.lapa*) pieteicējs norāda, ka regulāri apmeklējot māti, bet vienmēr nakšņojot deklarētajā dzīvesvietā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja pati 2011.gada 11.jūnijā un pieteicēja māte *S.K.* 2011.gada 21.septembrī ir paskaidrojušas, ka laulātie vairs kopā nedzīvo. Visos pārējos paskaidrojumos gan abi pieteicēji, gan pieteicēja māte *S.K.* ir norādījuši, ka abi pieteicēji dzīvo kopā, bet pieteicējs bieži apmeklējot savi māti viņas veselības stāvokļa dēļ.

[11.2] Lietā ir arī vairāki pieteicēju kaimiņu, pieteicēju laulības liecinieku un pieteicēja tantes paskaidrojumi.

Valsts robežsardzes amatpersonu ziņojumā norādīts, ka 2012.gada 11.februārī veiktajā pārbaudē (*lietas III sējuma 53.-54.lapa*) kaimiņiene *J.S.* pēc uzrādītajām pieteicēju fotogrāfijām, atpazina tikai pieteicēju (*J.L.*). Savukārt pēc tam, kad pieteicējs parādījies kāpņu telpā, *J.S.* pārtraukusi sarunu, neko nepaskaidrojot.

2012.gada 22.februāra paskaidrojumā (*lietas III sējuma 16.lapa*) pārbaudes laikā kaimiņiene *G.P.* norādījusi, ka atpazīstot pieteicēju (*J.L.*), bet neesot redzējusi pieteicēju (*A.K.*). Savukārt *G.P.* vīrs redzējis *J.L.* kopā ar kādu vīrieti, iespējams, vīru. Tomēr pēdējā pusgada laikā *G.P.* nav novērojusi kādu kustību pieteicējas dzīvoklī.

Pieteicēji tiesai iesnieguši kaimiņu *P.K.* un *N.K.* 2011.gada 2.jūlija iesniegumu (*lietas III sējuma 30.lapa*), *V.S.* un *Z.S.* 2011.gada 3.jūlija iesniegumu (*lietas III sējuma 32.lapa*), *S.Ž.* 2011.gada 4.jūlija iesniegumu (*lietas III sējuma 37.lapa*), *A.L.* un *I.L.* 2011.gada 4.jūlija iesniegumu (*lietas III sējuma 39.lapa*), kuros kaimiņi apliecina, ka redzējuši pieteicēju *A.K.* dzīvojamajā ēkā */adrese 2/*.

Arī pieteicēju liecinieki kāzās *V.Z.* un *Ž.Z.* 2011.gada 5.jūlija iesniegumā (*lietas III sējuma 45.lapa*) apliecinājuši, ka pieteicēji dzīvojot kopā un liecinieki vairākkārt viesojušies ciemos. Arī pieteicēja māsīca *O.B.* 2011.gada 4.jūlija

iesniegumā (*lietas III sējuma 42-43.lapa*) apliecina, ka pēc kāzām viesojusies pie pieteicējiem.

Pieteicējs arī Iestādē iesniedzis *I.K.*, pieteicēja tantes, 2011.gada 2.jūlija iesniegumu (*lietas III sējuma 28.lapa*), kurā tā apliecina, ka pieteicēji dzīvo kopā, savukārt pusotru gadu pēc laulības noslēgšanas pieteicēji sastrīdējušies un pieteicējs īsu laiku dzīvojis pie *I.K.*, tad devies reisā, bet pēc tam atgriezies dzīvot */adrese/*/2-76.

Ņemot vērā minēto, var konstatēt, ka pārbaudes laikā Valsts robežsardzes aptaujātie kaimiņi pēc fotogrāfijām ir atpazinuši tikai pieteicēju *J.L.*, bet ne *A.K.* Savukārt paskaidrojumos, ko paši pieteicēji ir ieguvuši no kaimiņiem un pieteicēja tantes, visas personas norāda, ka arī pieteicējs *A.K.* ir redzēts */adrese/*un tur dzīvo.

[11.3] Pieteicēju dzīvesvietā Valsts robežsardze ir veikusi arī vairākas pārbaudes.

2011.gada 27.maijā veiktajā pārbaudē (*lietas I sējuma 70.lapa*) pieteicēju dzīvesvietā tika sastapta tikai pieteicēja, kura nav varējusi uzrādīt pieteicēja personiskās mantas, sezonas drēbes un apavus, kopdzīves laikā iegādātus sadzīves priekšmetus. Pieteicēja norādījusi, ka pieteicējs kopš 2010.gada nogales atrodoties jūrā un paņēmis līdzi visas personiskās mantas.

2011.gada 11.jūnijā veiktajā pārbaudē pieteicēju dzīvesvietā tika sastapta tikai pieteicēja. Tāpat kā iepriekš, pieteicēja nav varējusi uzrādīt pieteicēja mantas, lai gan pieteicējs tobrīd jau atradies Latvijā. Pieteicēja arī sniegusi paskaidrojumus *(lietas I sējuma 63.lapa)*.

2011.gada 21.septembrī veikta pārbaude pieteicēja mātes dzīvesvietā (*lietas I sējuma 58.lapa*), kuras laikā pierakstīti pieteicēja mātes paskaidrojumi, savukārt pieteicējs tikmēr atradies jūrā.

2012.gada 11.februāra pārbaudē (*lietas III sējuma 53-54.lapa)* pieteicējs tika sastapts savas mātes *S.K.* dzīvoklī, kura koridorā atradās vīriešu apģērbs, apavi. Arī istabā atradās vīriešu apģērbs, liela izmēra soma ar sadzīves priekšmetiem un portatīvais dators. Pieteicējs paskaidrojis, ka dosies jūrā 2012.gada 14. vai 15.februārī.

Tai pašā dienā arī tika veikta pārbaude (*lietas III sējuma 54.lapa*) pieteicēju deklarētajā dzīvesvietā – */adrese 2/*, kurā laulātie netika sastapti. Tikai pēc brīža ieradies pieteicējs, arī pieteicēja ieradusies tikai pēc zvana saņemšanas no pieteicēja. Pieteicēji nav varējuši uzrādīt jaunas fotogrāfijas, pieteicēja personiskās mantas. Esot uzrādīti daži vīriešu apģērba gabali, taču, vizuāli tos apskatot, secināts, ka tie nevarētu derēt pieteicējam. Veicot dzīvokļa vizuālo apskati, esot radies arī iespaids, ka dzīvoklis nav apdzīvots. Telpas nebija uzkoptas, telpās zema gaisa temperatūra.

2012.gada 17.septembrī iesniegtajos pieteikuma papildinājumos pieteicējs ir norādījis, ka arī pieteicēja māsasdēls regulāri apmeklējot dzīvokli, tādēļ pārbaudes laikā atrastās lietas piederot vai nu māsasdēlam vai dzīvokļa īpašniekam, kurš atrodas Vācijā (*lietas III sējuma 48.lapa*).

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēju deklarētajā dzīvesvietā */adrese 2/* trīs reizes veiktas pārbaudes. Nevienā no šīm reizēm pieteicēji nav varējuši uzrādīt pieteicēja personīgās mantas, apģērbu un apavus, lai arī divās no šīm reizēm pieteicējs atradās Latvijā. 2012.gada 11.februāra pārbaudē uzrādīti daži vīriešu apģērba gabali, taču, Valsts robežsardzes darbinieki secinājuši, ka tie nav atbilstoša izmēra, lai derētu pieteicējam *A.K.* Savukārt 2012.gada 11.februāra pārbaudē tika konstatēts, ka pieteicēja mātes dzīvoklī atradās vīriešu apģērba gabali.

[11.4] Apkopojot minēto, tiesas ieskatā nav piešķirama ticamība pieteicēju paskaidrojumiem, ka viņi joprojām dzīvo kopā. Tiesas ieskatā, nevar izslēgt to, ka pēc laulību noslēgšanas pieteicēji kādu laiku ir dzīvojuši kopā. Taču tiesa uzskata, ka Iestāde ir pamatoti secinājusi, ka 2011.gadā un 2012.gada sākumā pieteicēji vairs kopā nedzīvoja. Pieteicēja pati un pieteicēja māte vienu reizi ir norādījušas, ka pieteicēji kopā nedzīvo. Valsts robežsardzes aptaujātie kaimiņi nav atpazinuši pieteicēju *A.K.* Nevienā no pārbaudes reizēm pieteicēju deklarētajā dzīvesvietā nav konstatēts, ka tur būtu atradušās pieteicēja personīgās mantas, apģērbs, apavi, savukārt pieteicēja mātes dzīvoklī atradās vīriešu apģērbs. Lai arī pieteicējs ir jūrnieks un bieži neatrodas mājās, tiesas ieskatā nav ticams, ka dzīvoklī, kur pieteicējs dzīvotu kopā ar sievu neatrastos neviens pieteicēja apģērba gabals, apavi vai kādas pieteicēja personīgās mantas. Pat ja jūrnieka darbs ir tāds, ka pieteicējs mājās ir reti, tiesas ieskatā pieteicēja mājās, kur viņš kopā ar sievu dzīvo, esot Latvijā, būtu jābūt vismaz kādam apģērba gabalam, apaviem vai citām personīgajām mantām. Līdz ar to arī tiesas ieskatā nav piešķirama ticamība pārējiem pieteicēju un pieteicēja mātes paskaidrojumiem, kā arī pieteicēju iesniegtajos paskaidrojumos kaimiņu, pieteicēja tantes, laulību liecinieku norādītajam. Pieteicēji ir ieinteresēti lietas iznākumā, arī pieteicēju radinieki un draugi varētu būt ieinteresēti atbalstīt pieteicējus. Lai arī ir grūti izskaidrot, kāpēc pieteicēju kaimiņi varētu būt ieinteresēti sniegt nepatiesus paskaidrojumus, tomēr tiesa ņem vērā, ka Valsts robežsardzes aptaujātie kaimiņi pieteicēju neatpazina.

Tiesa uzskata, ka pieteicēja tiesā iesniegtā pilnvara *(lietas III sējuma 55.lapa)* nekādā veidā nepierāda to, ka laulība joprojām pastāv. Tāpat arī pieteicēja iesniegtais nosūtīto e-pastu saraksts *(lietas III sējuma 57.-64.lapa)*, nepierāda to, ka laulība pieteicēju starpā joprojām faktiski pastāv, jo no šī saraksta nav iespējams par konstatēt e-pastu saturu.

Pieteicējs tiesai 2012.gada 17.septembrī ir iesniedzis fotogrāfijas 2012.gada janvāra un februāra *(lietas III sējuma 65.lapa)*, kurās pieteicēji esot redzami 2012.gada 13.janvārī, svinot kopā jauno gadu, un 2012.gada

14.februārī, svinot Valentīna dienu. Tiesa konstatē, ka gan pieteicēju frizūras, gan krekli abos datumos pieteicēju dzīvoklī uzņemtajās fotogrāfijās ir vienādi, atšķiras tikai tiem pāri uzvilktās jakas. Tas mazina šo fotogrāfiju ticamību, jo rada iespaidu, ka fotogrāfijas varētu būt uzņemtas vienā un tajā pašā dienā. Turklāt iepriekš veiktajās pārbaudēs pieteicēji nevarēja uzrādīt jaunas fotogrāfijas par kopā pavadītu laiku. Arī pēc pārbaudēm pieteicēji tādas nebija iesnieguši Iestādei. Līdz ar to tiesa secina, ka iesniegtās fotogrāfijas nepierāda to, ka pieteicēji dzīvo kopā un viņu laulība joprojām pastāv.

[11.5] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestāde ir ieguvusi pietiekami daudz pierādījumus par to, ka pieteicēji vairs kopā nedzīvo un laulība vairs faktiski nepastāv. Imigrācijas likuma 35.panta pirmās daļas 20.punkts noteic Iestādei pienākumu anulēt termiņuzturēšanās atļauju, jo ir pamats uzskatīt, ka laulība faktiski nepastāv. Līdz ar to Iestādei bija arī pienākums anulēt pieteicējai termiņuzturēšanās atļauju.

Pieteikumā ir norādīts, ka ar Lēmumu ir pārkāpta virkne administratīvā procesa principu un ir pārkāptas tiesības uz privāto dzīvi. Ņemot vērā to, ka tiesa atzina, ka Iestāde pamatoti secinājusi, ka laulība vairs faktiski nepastāv, nav pamata arī uzskatīt, ka būtu pārkāpts kāds no administratīvā procesa principiem vai tiesības uz privāto dzīvi.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Lēmums daļā par termiņuzturēšanās atļaujas anulēšanu bija tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

[12] Tiesai ir arī jālemj, vai ir pamats uzdot Iestādei izdot administratīvo aktu par pastāvīgās uzturēšanās atļaujas piešķiršanu pieteicējai. Izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir nevis jāpārbauda iestādes atteikuma izdot administratīvo aktu tiesiskums, bet gan jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Imigrācijas likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka ārzemnieks, kurš ir Latvijas pilsoņa vai Latvijas nepilsoņa laulātais, ir tiesīgs pieprasīt:

1) pirmo reizi iesniedzot dokumentus, — termiņuzturēšanās atļauju uz vienu gadu;

2) otro reizi iesniedzot dokumentus, — termiņuzturēšanās atļauju uz četriem gadiem;

3) trešo reizi iesniedzot dokumentus, — pastāvīgās uzturēšanās atļauju.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja bija Latvijas pilsoņa laulātā un bija dokumentus iesniegusi trešo reizi. Taču Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 25.punkts noteic, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja laulātie neievēro šā likuma 26.panta trešās daļas nosacījumus vai ir pamats uzskatīt, ka laulība faktiski nepastāv.

Tiesa jau atzina, ka ir pamats uzskatīt, ka pieteicēju starpā laulība faktiski vairs neapstāv. Līdz ar to Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 25.punkts liedz izsniegt pastāvīgās uzturēšanās atļauju pieteicējai. Pieteicēji nav norādījuši, ka pastāvīgās uzturēšanās atļaujas izsniegšana būtu kāds cits pamats, kā tikai laulība. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka ir jānoraida pieteikums daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par pastāvīgās uzturēšanās atļaujas piešķiršanu pieteicējai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253., 254. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *J.L.* un *A.K.* pieteikumus par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2011.gada 26.oktobra lēmuma Nr.625 atcelšanu daļā un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *J.L.* tiktu piešķirta pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (*paraksts*) A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____A.Kovaļevska

Rīgā 2012.gada 27.novembrī